

da se po možnosti ozira na primerno sestavljanje krmilnih snovij. Pri krmiljenju z nadomestnimi krmili, ki so zmešana s sladkorjevo goščo (melaso), torej s sušnimi krmili, se delajo napake, ker največ konjerejev napakačno rabi. Suho krmilo se naj kratko pred obrokom s slamo ali seno sečko pomeša in malo namoči. Ker se mora vsaka žival še le privaditi novemu krmilu, se sme pokladati krmilo v prvih 14 dneh le po največ od pol kilograma do 3 kilograma zmešano s slamo ali seno sečko in malo pomočeno. Prejemniki suhih krmil bodejo odslej dobavljali od tovarnih hiš navodila za pravilno uporabo krmil. Pripomniti pa da se naročajo nadomestna krmila izključno le pri Landesfüttermittelstelle, Gradec, Salzamtsgasse 3.

General Kačtalinski.

Pri zadnjem uporu v Petersburgu bil general Kačtalinski, katerega sliko

opisujemo, od nekega neznanega moža umorjen. Bil je 68 let star in dobro znan iz rusko-japonske vojne. Takrat je bil namreč poveljnik vzhodno-sibirske strelske brigade.

Razno.

Nova postava za varstvo najemnikov stanovanj (Mieterschutzgesetz) ima glasom v „W. Z.“ objavljeni ministerijalni odredbi m. dr. tudi v sledečih štajerskih občinah veljavo: Celje, Celje-okolica, Vransko, Braslovče, Vojnik, Lemberg, Žalec, Sv. Juri j. ž., Šmarje pri Jelšah, Trbovlje, Laško, kraj Hrastnik občine Dol, Konjice, Ljutomer, Zgornja Radgona, Radince, Veržej, Ptuj, Ormož, Krčevina, zdravilišče Rogaska Slatina, Središče, Brežice, Rogatec, Verstej, Radgona. — Določbe naredbe veljajo tudi za zvišanja obrestne mere na oddanih realitetah ležeče hipoteke, ki so bila določena po 27. januarju 1917; nadalje veljajo tudi za zvišanja najemščine, ki so se sklenila po 1. februarju 1917. Ta cesarska naredba stopila je takoj v veljavo.

Aretacija živinskega nakupovalca. Na predlog državnega pravdnštva v Gradcu sta se te dni v Feldbachu 46 letni lastnik pivovarne Emil David in 44 letni hišni posestnik ter trgovec s pivom, Johan Fauster, aretirala in deželni sodnji oddala. Vzrok zato so dale velike sleparije, ki jih je izvršil David kot nakupovalec živinske vnovčevalnice v škodo tega zavoda ter kmetov. Zadeva gre nazaj do poletja lanskega leta. Ko so prišli septembra meseca Davidovim sleparijam na sled, bil je takoj odpuščen kot nakupovalec živine. Poizvedbe v celem okraju so dognale zdaj velikost teh sleparij, tako, da se je zamoglo aretacijo naročiti. Fauster je bil pri Davidu kot pomočnik v gospodarstvu in slepariji uslužben. V gotovih krogih pa res smrdi, smrdi...

Utonil je kočar Ferdinand Orlčnik v Zavrhu pri Celju. Padel je raz nekega mosta v potok in utonil.

Babinci pri Ljutomeru. Piše se nam: Iz solzne doline so se nam preselili v večno veselje po kratki bolezni dne 28. aprila t. l. preljudi naš oče Ivan Kosi, čevljar, v starosti 53 let; podeljeni so jim bili sv. zakramenti za umirajoče. Bili so pravičnega značaja vsepovsod in dobri delavec vsakemu; moč je oslabela in Gospod jih je poklical k sebi. Vsem tistim, ki ste spremili mojega blagega očeta do hladnega groba, posebno pa gosp. organistu Zacherlu, izrekam prisrčno zahvalo; Bog Vam plačaj Vaš trud in pet, katero ste storili mojemu rajnemu očetu. Svidenje nad zvezdami! Večna luč naj jim sveti, naj v miru počivajo. Ostali domači ostanemo žalujoči kot vedno nepozabljivi do Vas v molitvi. Ferdinand, starejši sin, kot pek.

Šesto avstrijsko vojno posojilo je razpisano. Pošte in razni denarni zavodi bodo sprejemali prijave za 6. vojno posojilo v času od 10. maja do 8. junija 1917. Vojno posojilo se deli na dve vrsti: 1. davkaprosto 5½% državno posojilo in 2. davkoproste 5½% državne zakladnice. Za prvo vrsto vojnega posojila se bo moralo vplačati 100 K vrednosti 92 K 50 v, za državne zakladnice 94 K. Državno posojilo se bo izzrebalo in odplačalo v letih 1923 do 1957, posojilo na državne zakladnice pa se bo vrnilo dne 1. maja 1927. Slovenci in Slovenke, podpisujte vojno posojilo pri naših domačih denarnih zavodih!

Zadružništvo, klerikalci in politika. Notranji

boj v slovenski klerikalni stranki postaja vedno očitnejši in zanimivejši. Zdaj se prav hudo lasajo, gospodje klerikalni konkurenti iz Štajerske in Kranjske. Tako piše zadnja mariborska „Straža“ z debelimi črkami dobesedno:

„Zadružništvo in politika. Iz zadrugar-skih krogov dobimo: Pod napisom „Zadružništvo in politika“ je priobčil v sobotnem „Slovencu“ nekdo članek, ki je gotovo načelniku S. L. S. mnogo bližji nego resnici. Konstatiramo, da je načelnik S. L. S. v lastni osebi lansko leto intenzivno delal proti Z. Z. in G. Z. z razširjanjem novic in govoric, ki niso bile v korist složenemu delovanju priimenovanih zavodih. Vsaka nasprotna trditev je laž. Konstatiramo, da si je načelnik S. L. S. med tem ustanovil Ilirsko banko in postal predsednik njenega upravnega sveta. Ko je bila Ilirska banka ustanovljena, je postala skrb bančnih krogov aktualna, da si za svojo banko zasigurajo bogat dotok iz kreditnih zavodov. Nadzorstvo Z. Z. je bilo po svoji večini pod vodstvom upravnega svetnika dr. Pegana za ta načrt. za to so zahtevali bančni krogi, da se voli dne 30. dec. 1916 staro nadzorstvo. Tudi načelnik S. L. S. je, kakor „Slovenec“ člankar priznava, posegel vmes, da se izvoli staro nadzorstvo, posegel torej vmes na korist Ilirske banke, pri kateri je bil predsednik upravnega sveta in delničar. Za razdor v vseslovenski zadružni organizaciji ni bilo stvarnega povoda, kajti tega tudi gospodje pri Z. C. ne bodo hoteli trditi, da bosta upravna svetnika I. b. dr. Lampe in dr. Pegan uveljavila nove zadružne ideje, ker v dosedanem svojem zadružnem delovanju — in to je lepša povelovica njihovih let — niti starih načel nista udeležila v splošno zadovoljnost. Tudi upravni svetnik I. b. Traven ni imel stvarnih razlogov za razdor, k večjemu da je bil oviran v svoji in svojega brata kupčijah. Da skrbi za zdravo zadružništvo, je imel dovolj časa, priložnosti in plače. Dejstvo je in ostane, da so krogi okoli Ilirske banke zanesli razdor v vseslovensko zadružno organizacijo, da bi dobili vsaj del organizacij za svojo banko. To se jim je posrečilo, za to hočejo sedaj mir. Kakor pravi sobotni „Slovenec“, je načelnik S. L. takrat obenem vodilna oseba Ilirske banke, zares vse pravočasno predvideval. Ker se člankar po dogodkih, katerih priča smo bili, frivolno sklicuje tudi na demokratično načelo, konstatiramo, da na občnem zboru manjšina ni hotela več priznati večinskega principa, ampak zahtevala, da se njej ukloni večina. Tudi to je malo demokratično, da člankar deli kranjske zadruge v bolj in manj ugledne. — Z zadružnim bojem se štajersko politično vodstvo dosedaj ni bavilo in dalo nobene izjave, za to služi podukovanje sobotnega člankarja le, da se v javnosti kali čistost resnice. Ali pa res ne bo potrebno zavzeti stališča, ker se je razbila od kranjskih bančnih krogov v lastne interese vseslovenska zadružna organizacija, o tem odločevati ni naša stvar“.

Ali ni zanimivo? Klerikalci v Mariboru justificirajo naravnost itak hudo umazanega načelnika vseslovenske klerikalne stranke in deželnega glavarja kranjskega dr. Ivana Šušteršiča. Prav zanimivo! Dr. Šušteršič je danes od vseh poštenih ljudi pravilno ocenjen. Seveda pa s tem ni rečeno, da so tisti tudi klerikalni gospodje v Mariboru, ki ga zdaj strupeno napadajo, le za en las boljši. Mi nočemo izvršiti kakšno razzalljenje časti kaplana in poslanca dr. Antona Korosec; ali koliko se razlikuje ta gospod od dr. Šušteršiča? Konkurenta sta v političnem „kšeftu“, to je vse in ker imata oba precej dobri želodec, sta drug drugemu napoti... Pa še nekaj naj še danes opomnimo: nam je seveda le prijetno, ako se kranjski klerikalci in štajerski klerikalci osebno psujejo in si lumparije na tonzurirane glave mečejo; ali kaj bi bili gospodje rekli, ko bi